

اسرار سنایی

گزیده حقيقة

انتخاب و شرح از:

دکتر محمد رضا راشد محصل

چاپ اول: ۱۳۷۷

نشر جامی

سنایی اول شاعری است که افکار صوفیانه و گفتار مشایخ مقدم را با شعر در آمیخته و سخنان بلند و معانی دلپسند را در لباسی موزون جلوه داده است. این ابتكار اوست و قدم مهمی است که در نزدیک کردن و بهره‌گیری از شعر و شعور در تکامل انسانها برداشته است. شعر او بویژه در حقيقة و بسیاری از قصاید پر از معارف و حقایق عرفانی و حکمی است و اندیشه‌های زاهدانه و عظ و ترک و تمثیلات تعلیمی و غیر آنها را ارج مننه و توصیه می‌کند. در این شیوه مبتکر است و از کسی پیروی نکرده، اما در بخش‌هایی که به سایش افراد مختلف از حاکمان، فقهیان، شاعران... تعلق دارد متأثر از پیشینیان است.

افکار سنایی و شیوه کار او در ادب فارسی تأثیر زیاد کرده است. تحولی که او بید آورد، افکار صوفیانه را با معانی عالی اخلاقی و اندیشه‌های دینی در هم آمیخت و در قالب شعر به بهترین عبارت‌ها به نظم آورد.

از سوی بزرگانی، چون عطار، مولانا، در شکل وسیع و شاعرانی چون خاقانی و نظامی از جهت فرم و مضمون پیروی شد و موجب گشت تا مراتب سلوک و دقایق عرفان را با سوز و گذار عشق، و شور و جذبه عاشقانه در شعر درآمیزند و با تمثیل‌ها و افسانه‌های شیرین دلشیون تر کنند و بر خیل دلباختگان و شور و جذبه عاشقان بیفزایند، فضل تقدم در این شیوه از آن سنایی است و بدین سبب است که مولانا می‌گوید: هر که سخنان عطار را به جد بخواند، اسرار سنایی را فهم کند و هر که سخنان سنایی را با اعتقاد مطالعه نماید، کلام ما را درک کند و از آن برخوردار شود.

استاد محمد تقی مدرس رضوی و دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی در شناساندن سنایی و تحقیق و تحلیل آثار وی سهم فراوانی دارند که با تصحیح آثار و تحلیل اندیشه‌های این شاعر بزرگ توانستند دروازه‌های آهین شعر سنایی را بگشایند و علاقه‌مندان به شعر عرفانی را با دنیای سنایی آشنا سازند.

به تازگی گزیده‌ای از حقيقة حکیم سنایی غزنوی به انتخاب و شرح دکتر محمد رضا راشد محصل انتشار یافته است که برای دانشجویان و علاقه‌مندان به حقيقة بسیار مفتقی است. دکتر راشد محصل این مختصراً را نه گزیده خوانده است و نه شرح، بلکه طرحی کوتاه در چند فصل نامیده که شاید بتواند دریچه‌ای بر بستان سرسیز و پرشکوفه افکار و اعتقادات سنایی بگشاید و روش ابتكاری او را در بیان مسائل حکمی و اندیزی در قالب شعر صوفیانه - تا حدی - نشان دهد که در این امر موفق بوده است.

(تنگلوش) و فرهنگ‌ها، یعنی فرهنگ پهلویگ و فرهنگ اویم - ایوک گفتگو شده و پس از آن صفحه به نسخه‌های خطی کتابهای پهلوی تشخیص یافته است.

ادبیات مانوی موضوع فصل بعد است که در آن از کتابهای مانی و پیروان او به اختصار بحث شده است. اشعار مانوی نیز موضوع بحثی در پایان این بخش است. ادبیات (نوشته‌های) زبانهای ایرانی میانه شرقی، یعنی سغدی، سکایی، خوارزمی، بلخی نیز با کمال اختصار در ۱۱ صفحه بعد معرفی شده است.

در پایان کتابنامه کتاب در دو بخش، منابع فارسی و عربی و منابع اروپائی در ۴۵ ص آمده که بسیار غنی است و به دنبال آن فهرست اعلام (شامل نامهای اشخاص، نامهای جغرافیائی و اسامی کتابها) به چاپ رسیده است.

این کتاب یکی از معدود کتابهایی است که با شیوه علمی و به شکل سنجیده به فارسی تالیف شده است. مؤلف دانشمند آن در جریان آخرین تحقیقات مربوط به موضوع قرار داشته و نتایج آنها را در کتاب نقل کرده است. اطلاع از مقالات ایران‌شناسان غربی که در مجلات مختلف و مجموعه‌ها و یادداشتهای این کتاب رسیده برای کسی میسر است که کاملاً مراقب چاپ این آثار باشد و با مؤلفان آنها و استادان این رشته تماس مدآوم داشته باشد، ویژگی ای که در شادروان تفضیل جمع بود که علم را با عشق به کار خود و ایران دوستی توأم دارا بود و حسن سلوک را بر آنها افزوده بود. چاپ این کتاب بی نظری را باید به کلیه پژوهندگان و دانشجویان رشته زبانهای ایرانی تبریک گفت. از ناشر خوش فکر و با سلیقه کتاب که آن را به صورت بسیار آراسته عرضه کرده است نیز باید سپاسگزاری کرد. □

بهمن یسن، جاماسب نامه، یادگار جاماسبی پرداخته شده است. متون اخلاقی و اندیزه‌نامه‌ها (وصیت‌نامه‌ها) در همین فصل در صفحات ۱۸۰-۲۰۱ مورد بحث قرار گرفته‌اند. صفحات ۲۰۲-۲۱۳ به اندیزه‌هایی اختصاص یافته که اصل پهلوی آنها موجود نیست، ولی در کتابهای اسلامی از آنها نقل شده یا ترجمه عربی و فارسی آنها در دست است، مانند جاویدان خرد و اندیزه‌های مزدک. رسالات مربوط به کشورداری یعنی عهود و وصایا، مانند عهد اردشیر، عهد انشویروان، کارنامه انشویروان، نامه‌های اردشیر (نامه تنسر) وغیره در صفحات ۲۳۷-۲۴۶ مورد بحث قرار گرفته‌اند. خطابهایی که هنگام جلوی بر تخت خوانده می‌شده و توقیعات پادشاهان ساسانی (کلمات قصار) و آین نامه‌ها و تاج‌نامه در دنباله همین بحث (ص ۲۵۰-۲۵۸) معرفی و بررسی شده‌اند.

چیستان، مناظره و مقاخره عنوان دو فصل بعدی است. در فصل اخیر، کتاب درخت آسوسی توصیف شده است. پس از آن از رساله‌های شهرستانهای ایران، یادگار زیرین و خدای نامه و داستان شروین دشتبی بحث به میان آمده است. متون فقهی و حقوقی در فصل بعد معرفی شده‌اند. شایست نشایست، روایات امید آشوه‌شنان و سایر کتب روایات، مادیان (مادیگان) هزاردادستان وغیره از زمرة این کتابها هستند. رسالات کوچک تعلیمی، مانند خسرو و ریدک (غلام) و گزارش شترنج و آین نامه‌نویسی نیز در ص ۲۹۵-۲۸۹ معرفی شده‌اند. فصل بعد (ص ۳۰۷-۳۹۶) مربوط به داستانهای متثور است که در آن از هزار افسان (اصل الفلیلة و لیلة) و سندباد نامه و بلوهر و بوداسف و کلیله و دمنه و طوطی نامه و اسکندر نامه بحث شده است. هفت صفحه بعد به شعر پهلوی اختصاص یافته، آنگاه از کتابهای علمی، مانند زیج شهریاران، وزیدگ، تنگلوش

دکتر علی اشرف صادقی

ز اسلام